

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Попово, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маринела Г. Стефанова

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова
като разгледа докладваното от Маринела Г. Стефанова Административно наказателно дело № 20233520200061 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по подадена жалба от И. Н. Р. от гр.Разград, действащ чрез адв.М.М. от АК-Разград, срещу Заповед за задържане на лице рег. №25 от 16.03.2023г., издадена от И. Д. И.- мл.ПИИ в РУ-Попово, при ОД на МВР-Търговище, с която му е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ "задържане за срок от 24 часа".

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, които се поддържат и в съдебно заседание. Прави се искане за отмяната ѝ. Претендират се и разноси

Полицейският орган, издал обжалваната заповед – мл. инспектор И. Д. И. оспорва жалбата, като заявява, че е допуснал техническа грешка, при изписване на състава на престъплението, пропускайки б.“б“, но пък в заповедта бил посочен ЗМ, от който ставало ясно, че имало достатъчно данни за извършено от жалбоподателя престъпление.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства и обсъди доводите, изложени в жалбата, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок, произтича от процесуално легитимиран субект, насочена е срещу акт, подлежащ на самостоятелно обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима. По същество същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА, като съображенията за това следните:

При осъществяване на проверка на оспорения акт, съдът следва на основание чл. 168 АПК да извърши съдебен контрол досежно неговата законосъобразност, като съобрази критериите по чл. 146 АПК. В този см. Решение № 6213/23.04.2019 г. по адм. д. № 13768/2017 на ВАС.

При налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/, длъжностните лица не

действат в лично качество, а като представители на юридическото лице, към чиято структура административно, функционално и йерархически принадлежат. Ответник в съдебното административно производство е органът, заемащ конкретна длъжност. С оглед принадлежност на полицейския орган към структурата на звено към ОД МВР - Търговище, следва да се приеме, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Правомощията на полицейският орган произтичат пряко от закона и са осъществени в съответния териториален обхват. В тази насока липсват и оспорвания в депозираната жалба.

Съдът намира, че заповедта е издадена в съответствие с изискването за писмена форма на административния акт и съдържа всички реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 74, ал. 2 ЗМВР.

При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на процесуалните правила от издателя, които да са от категорията на съществени, като не са допуснати и нарушения на материалния закон. Заповедта за задържане на лице по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР по естеството си е заповед за прилагане на ПАМ, като същата следва да е със съдържанието, предписано в чл. 74, ал. 2 ЗМВР, което в случая е налице. Заповедта съдържа необходимите реквизити, посочени в тази правна норма – посочени са името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 73 ЗМВР, правото му на преводач, в случай че не владее български език, както и е посочено, че заповедта за задържането може да се обжалва пред съда. В заповедта е посочено и правното основание за постановяването ѝ, както и фактическите обстоятелства, предпоставили издаването ѝ, а именно- „извършител на престъпление по чл. 343 от НК, ЗМ №106/2023г. по описа на РУ-Попово“. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че във връзка с издадената Заповед за задържане на лице е образувана проверка по ЗМ №106/2023г. по описа на РУ-Попово. Видно от нея, въз основа на образуваната проверка е образувано БП № 106/2023г. на РУ-Попово, за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК за това, че на 16.03.2023г., около 16,30ч. в с.Л., общ.Попово, по ул.“Гагарин“ към кръстовището, образувано с ул.“Г.Д., И. Р. Н. е управлявал МПС-л.а. „Пежо 508“, с раг.№, с концентрация на алкохол в кръвта на 1,2 на хиляда-1,21 на хиляда, установено по надлежния ред, с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“, с №0067. От фактическата страна данните за образувано бързо производство съвпадат с описаното на ЗМ в издадената Заповед за задържане. В този смисъл съдът намира, че административният акт е съобразен с ТР № 16/1975 г. на ОСГК на Върховния съд и ТР № 1/2006 г. на ОС на ВАС посочващи, че неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, ако фактическите основания и конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ такъв.

В тази насока следва да се посочи, че съобразно нормата на чл. 207, ал. 1 от НПК, досъдебно производство се образува, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. С оглед изложеното, и предвид пълното съвпадение на описанието от фактическа страна на деянието, за което лицето е задържано, и за което е образувано досъдебно производство, то се налага изводът, че и към датата на задържане са били налице данни, че жалбоподателят е извършил престъпление. Следва да се акцентира и на обстоятелството, че законът борава с термина "налице данни", не и със сигурност, която е необходима за постановяване на съдебен акт, респ. достатъчно за осъществяване на задържането за срок от 24 часа е наличието на индиция за съпричастността на жалбоподателя към извършено престъпление, каквато несъмнено е била налице. Следва да се отбележи и това, че непрецизното изписване на точната правна квалификация не води до незаконосъобразност на издадената заповед, доколкото е напълно достатъчно да се посочат най- общо данните, или преписката за извършено престъпление послужили за издаването и, както е в случая. В този смисъл съдът намира, че възражението на жалбоподателя, че с

неприцизното посочване на конкретната правна норма му било нарушено грубо правото на защита, е неоснователно. На жалбоподателя му е било добре известно какво е извършил, още при осъществяване на полицейската проверка, на 16.03., при спирането на управлявания от него автомобил около 16,30ч., тестването с Дрегер и установяването на концентрация на алкохол в кръвта му. Не случайно още на 16.03.2023г. му е осигурен защитник, чрез упълномощен от него адвокат, разяснени и обяснени са му всички права, и по делото няма данни да е засегнато по някакъв начин правото му защита, или същото да е осуетено, за да го упражни. Напротив данните по делото сочат точно обратното. Жалбоподателят в пълна степен е упражнил правото си на защита, възползвайки се от всички права, които му дава закона като извършител на престъпление.

На последно място следва да бъде изследван въпросът дали оспореният акт съответства на целите на закона. Според принципа на законността, нормативен израз на който е нормата на чл. 4, ал. 2 от АПК, административни актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона.

А според принципа на съразмерността (чл.6, ал.2 от АПК), административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая, оспорената ПАМ се явява приложена по отношение на жалбоподателя при спазване на принципа за съразмерност, тъй като същият е задържан от полицейски органи на 16.03.2023г. от 16,30ч. – видно от оспорената заповед, а на 17.03.2023г. е образувано бързо производство. Не без значение се явява и обстоятелството, че след установяване на допусната техническа грешка, лицето е освободено на 16.03.2023г., в 22,00ч., или в полицейското управление е престояло по-малко от 6 часа. Това обстоятелство подкрепя и изложения по-горе извод на съда, че правото на защита на жалбоподателя в това производство по никакъв начин не е нарушено.

Поради всичко изложено, доколко оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила, в съответствие с изискванията за форма на акта и целта на закона, както и без протИ.речие с материалноправни разпоредби, същата се явява законосъобразен акт, жалбата против който акт е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. Р., ЕГН *****, с адрес-гр.Р., ул.“Л.Б.с“ №, чрез адв. М. М. от АК-Разград, със съдебен адрес-гр.Р., бул.“Б.“ №, вх., ет., офис 3, срещу Заповед за задържане на лице рег. № 25/16.03.2023г., издадена от И. Д. И., на длъжност мл. ПИ, при РУ-Попово, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е заповядано задържане на И. Н. Р., ЕГН *****, за срок до 24 часа.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, в 14-дневен срок, от съобщаването му на страните, пред Административен съд-Търговище.

Съдия при Районен съд – Попово: _____